

НОВИЙ ЧАС

ІЛЮСТРОВАННИЙ ПОЛІТИЧНО-ГОСПОДАРСЬКИЙ ЧАСОПИС

Ч. 14.

ВИХОДИТЬ ДВА РАЗИ В ТИЖДЕНЬ.

Рік II.

ПЕРЕДПЛАТА в КРАЮ
місячно 2,400.000.
В Америці річно 4 долари.

АДРЕСА:

«НОВИЙ ЧАС» Львів, Руська 18.

ПЕРЕДПЛАТА ЗА КОРДОНОМ
місячно рівновартість 12 кор. чех.
одно число 1 60 кч.

Трагедія в поліційних арештах.

†
Дня 13. лютого померла трагічною смертю в поліційних арештах при вул. Яховича у Львові

Ольга Бесарабова

вдова по інженері, переживши 35 років.

Похорони не відбулися і тіло помершої невідомо де знаходиться. Вічна їй пам'ять.

Польська лівиця

ухвалила резолюції, в яких домагається розв'язання союму і розписання нових виборів. Рівнож домагається повороту Пілсудского до армії.

Для Німців

як заявив міністер загр. справ Штреземанн вступлення до Ліги Народів, в теперішній час не є на-

гле. Важніше є вдержанне добрих відносин так політичних як господарських з Росією.

Вальоризаційний франк на 17. 18. 19.
20. II. 1,800.000.

Франк тютюневий від 18. II. до
29. II. 1,800.000.

Франк залізничий і поchtовий
від 16 - 29. лютого 1,800.000.

В імені Річипосполитої Польської!

Суд окружний карний, яко Трибунал пресовий у Львові, рішив на внесок державної прокуратури, що зміст часописи «Новий Час» число 9. з дня 7. лютого 1924. року в артикулі під заголовком: 1) «Польська лівиця», 2) «Польська лівиця» а) в уступі від слів: Пошто до кінця артикулу, 2) «Ліва наших часів»: а) знак писарський ж словами: щастє а: Одна. 3) Польське військо в ролі податкових егзекуторів: а) в уступі від слів: Ждуть до кінця того артикулу. 4) «Як воно зайшло» в уступі між словами: семінарій а: Бесідник б) в уступі між словами: з причини а: польської в) в уступі між словами: того а: Взагалі, г) цього а: поступованне, д) замиканне а: українських е) учительства а: Трибуналу з) в уступі від слів: Ця клясич-

на до кінця того артикулу. 5) «3 газет» а) в уступі між словами: Хреста а: тільки а то за гр. католицька Селяне б) в уступі від слів: Думали до сліз, в) в уступі від слів: Снову до офіцини містить в собі ество ад 1) а) 2) а) 4) а) б) в) г) д) е) 5) б) ц) д) злочину з § 65. а) з. к. ад 4) б) г) а) надто виступку з § 302. з. к. узнав доконану в дни 5-ого лютого 1924 р. конфіскату за оправдану і зарядив зичення цілого накладу і видав по думці § 493 з. к. заборону дальшого розширювання того друкового письма. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17. XII. 1862. Д. л. д. Ч. б. ex 1863. а іменню засудження за переступство на гривню до Мп. 4,000.000. Львів, 7. лютого 1924.

(Підпис нечиткий).

Цікавий песик.

Одному Німцеві вдалося виплекати пса незвичайної породи. Він хоч має вже два роки то такий маленький, що вигідно зміститься в кишківні від вина. Це є пес мабуть найменший в світі і величиною дорівнює добрій миші... Цей рисунок показує нам цього незвичайного песика «Бєбі».

Мусимо здобутися на геройський подвиг!

(Отверте письмо.)

„Пізнайте Правду і Правда уздоровить Вас“.

„Рідна Школа“ переходить го-
стру кризу.

Повна Головна Управа „Українського Педагогічного Товариства“ на своєму засіданні дня 2. лютого ц. р. порішила знизити покищо переходною побори учителів приватних шкіл УПТ. з 75 прц. на 65 прц. державних поборів. Та виплата й цих вже до мінімум зредукованих поборів наших працівників на полі приватного шкільництва оказалась з огляду на недостачу фондів, якими тепер розпоряджає УПТ, неможлива до виконання. Тому учительство львівських приватних шкіл УПТ. дістало заледво 49 прц. тих поборів, які дістали в місяці лютім ц. р. їхні товариші з тими самими студіями та літами служби на державних учительських посадах. Крім того Головна Управа УПТ. мусіла прийти і дійсно прийшла з визначною поміччю для різних провінціональних шкіл УПТ.

Українська Громадо! В часі, коли німецька суспільність вивінує свої німецькі приватні школи два рази краще чим Річпосполита Польська свої державні польські школи — в часі коли учительство польських приватних шкіл T. S. L. побирає багато вищі побори чим їхні товариші державних шкіл, — в часі, коли жидівська суспільність в Галичині краще оплачує своїх приватних учителів, чим польська держава, — лише один Український Нарід допускає до того, що вихованці його молодого покоління мусять примирати голодом задовольняючись поки що 49. відсотками державних платень! Та на цьому не кінець.

На 1. марта ц. р. треба на виплату поборів учителів і службовиків та на субвенції для краю 25 мільярдів Мл., бо інакше стануть всі наші приватні школи а в слід за цим ціла наша довголітня праця може піти на марне на необчислиму шкоду й сором Українського Народу та на велику втіху ворогів „Рідної Школи“. — Це не може, не сміє статися не лише з національних і культурних причин, але й з огляду на міжнародні відносини!

Де шукати причини цієї кризи? Причини є зовнішні, а саме витворені чужою адміністрацією та шаленим зростом дорожнечі — і внутрішні себто зависимі лише від українського громадянства.

Досвід показав, що ніякі хочаб найтяжчі зовнішні обставини не в змозгу нас знищити, накопили у внутрі-

є повне зрозуміння ваги справи й виконання обов'язків. Та мусимо — на жаль — з великим сумом ствердити, що — не числячи певних світлих виїмків — не має ще у нашого загалу ані потрібного зрозуміння справи ані почуття сповнювання обов'язків. І тут лежить властива причина сучасного трагічного положення нашого приватного шкільництва.

Бож скажм собі правду в очи: Чи це не сором, що на 7 до 8 мільйонів українського населення в межах Польщі лише є 14.110 членів „Рідної Школи“. А деж решта??

Далі питаємо самі себе: Чи всі ми точно платимо членські вкладки (вартість одного яйця місячно), чи всі ми кожного місяця добровільно точно платимо 1 прц своїх брутто доходів на „Рідну Школу“? Чи впорядки численних забав, балів, чайних вечерів, концертів, вистав і т. п. улаштувань відчислюють 1 прц брутто впливу і 1 прц брутто доходу з буфетів на „Рідну Школу“? Чи наші фінансово економічні інституції: наші кооперативи, торгівлі, банки, різні підприємства і т. п. сповнюють свій обов'язок супроти „Рідної школи“, — той обов'язок, якого виконання історія нашого приватного шкільництва на Великій Україні так свігло записала у відношенню до славних придніпрянських фінансово-економічних інституцій?

А не сповнивши свій обов'язок супроти своєї „Рідної Школи“, обов'язку так поодинокого як і колективного — чи можемо ми вимагати від Головної Управи УПТ, щоби вона доказала чуда і з нічого щось зробила? — Чи можемо ми вимагати, щоби та Головна Управа не лише удержала при життю всі існуючі її приватні школи, але покликала до життя сотки й тисячі нових конечних приватних шкіл, як цього вимагає інтерес Нації?!

Не можна сказати, щоби в нас не було ідейних одиниць відданих цілою душею справі „Рідної Школи“. І там, де найшлися такі люди, прислалі громади, які досі не давали ніякого знаку життя, по 100, по 200 а то й по 300 мільйонів коляди на „Рідну Школу“. Але знов були громади, що прислалі ледво два або три мільйони — ба двіста або триста тисяч!... А були й такі одиниці, громади а навіть і цілі повіти, що зовсім не відгукнулися на спільний зазив представників українського громадянства

і „Рідної Школи“ УПТ. Чимало ще в нас таких, що мають пів мільярда або й мільярд місячного доходу а на „Рідну Школу“ жертвують бідних 50-тисяч та думають, що тим сповнили національний і горожанський обов'язок і тим може дихати „Рідна Школа“... Часто густо колядувано на інші цілі, хоча якраз цього року представники цілого українського громадянства спільною відозвою до Українського Народу з дня 1. січня 1924 р. пригадали нашій суспільності, що коляда — це традиційний день „Рідної Школи“. Були випадки надужиття фірми „Рідної Школи“ а також заколядовані на „Рідну Школу“ гроші обертано на інші цілі. Це все дуже шкідливі в наслідках ознаки недисципліни, непідпорядкування, не говорячи про ворожі виступи проти „Рідної Школи“ з місць, відки повинна йти найактивніша поміч, про що свого часу була згадка в нашій пресі. Коли до того всього додати ревність, з якою державна поліція слідила за колядою на „Рідну Школу“ та її конфіскувала, — то вислід коляди на „Рідну Школу“ зі Львова і з краю в місяці січні й до половини лютого ц. р. 16.837,280.419 Мл. окажется відносно доволі значний. Однак на телерішні відносини це рішучо за мало. Бо ціла коляда не вистарчає навіть на 1 місяць на удержання наших шкіл!

Надії на Америку тепер завели і то зі слідуючих причин: Передусім вартість доляра не росте а такому відношенні як зростає доріжня. В слід за тим, колиб навіть американські жертви поступали в дотеперішньому темпі, то це не вистарчалоб. Та в наслідок найріжнородніших крайно розбіжних агітацій всіх проти вся наступив там певного рода застій і від довшого часу Америка — загально взявши — не відкликється на потреби „Рідної Школи“ навіть в тій мірі як це досі робила, а деякі американські організації зовсім замовкли. Чи й коли наступить там поправа відносин — годі передбачити; на всякий спосіб колиб і наступила, то на це требаб довшого часу.

А поки що життя не жде. І вже найблищий „перший“ грозить катастрофою, накопила наша суспільність не здобудеться на геройський подвиг, який дозволить Головній Управі перетревати ту найтяжчу кризу, яку взагалі переживала коли „Рідна Школа“ УПТ.

Щож робити?

Кожний Українець і кожда Українка мусить в цей критичний момент прийти з негайним надзвичайним більшим датком на „Рідну

Школу*. Ці надзвичайні датки поодиноких осіб мусять бути дійсно значні, на всякий случай обертаються вже не в сотках тисячах, але в мільйонах від особи, очевидно залежно від маєткової спроможності кожного.

Кожда фінансово-економічна інституція: кооператива, торгова, банк чи яке підприємство мусить княжими дарами виповнити свої дотеперішні знедбання супроти „Рідної Школи“. Гарний початок зробила цього року кооператива „Червона Калина“, яка 50 мільйонів мп. жертвувала цього року на „Рідну Школу“ із зазивом до всіх кооператив, банків і підприємств зробити те саме у відношенні до їхнього обороту й маєткового стану. Коли зважиться, що з днем 30. червня 1933 р. було в Галиччині 776 українських кооперативів і 15 Повітових Союзів згуртованих в Краєвім Союзі Ревізіонім і крім того є що найменше вдруге стільки українських приватних торговель і підприємств та чисто фінансових інституцій — то колиб всі вони сповнили свій обов'язок в тій мірі як „Червона Калина“, то будучність „Рідної Школи“ булаб запевнена бодай на найближчі місяці.

Коли впорядчки всіх досі відбутих в січні і лютому н. р. забав, балів, концертів, вистав і т. п. улаштувань хочаб і з гуманітарною цілею так у Львові як і цілому краю пришлють залеглий і проц. бруто на „Рідну Школу“ від дочасних бруто-впливів, то це також дасть дуже поважну цифру.

Одним словом мусимо напружити всі свої сили, щоб не дати впасти нашому приватному шкільництву. Або ми суспільність зріла, розуміємо значіння „Рідної Школи“

для молодого покоління і розуміємо, що ту нашу школу мусимо удержати ми самі нашими власними засобами, як це робили й роблять всі культурні особливості недержавні народи — або ми не доцїнюємо значіння своєї школи і обов'язків супроти наших власних дітей, а тоді відвічальність за всі наслідки в обличчя історії розвитку нації і культури — спаде на цілу сучасну зорганізовану і незорганізовану українську суспільність.

Та ми віримо, що так поодинокі громадяни й громадянки як також товариства, організації і підприємства та впорядчки різних улаштувань і взагалі всьо, що жне

і носить українське ім'я доконче і негайно сповнить свій обов'язок супроти „Рідної Школи“ і ще перед „першим“ зложить необхідних 25 мільярдів на дзвичайних одноразових датків та таким чином дасть змогу перетривати теперішню кризу, яку переживає „Рідна Школа“ УПТ.

В цій ратунковій акції не сміє забракнути ні одного Українця(ки) ні одної української інституції!

Два рази дає, хто зараз дає!

Спішіться, бо „время люте“!

Ратуйте молоде покоління поки ще час! Ратуйте народню честь!

У Львові, дня 16. лютого 1924.

Іван Герасимович.

Голос краю.

Від довшого часу Львів майже перестав бути фактичним осередком політичного життя краю. Якби не преса, що вся виходить у Львові, Львів затративби всі ці осередки. Край завдяки кількісній роботі, чи радше безробіттю Львова перестав вважати його своїм мозгом. Пішла в курс поговорка, що Львів супроти краю еміграція. Що зі Львова розходяться бакцилі незгоди, партійна ненависть тощо.

В цьому багато правди. Львів перестав розуміти край і навпаки. Партійні управи, які мають свій осідок у Львові, перестали бути авторитетом для своїх партайманів. Для трудовиків авторитет народнього комітету упав цілковито. Розлом в тій партії, наслідком чого було створення незалежної групи з органом „Наш Прапор“ довів до того, що в краю трудовики не можуть

дати відповіді: До чого вони належать, чи до трудової партії, партії „Діла“, чи „Нашого Прапора“. Тому є повна дезорієнтація і трудова партія, як партія властиво перестала існувати. Члени Радикальної партії в своїх думках і ділах ідуть по зовсім другій лінії, як їх хоче вести партійний секретаріат і „Громадський Голос“. Вони не розуміють, чому партійні інтереси не належалиб підчинити загальним, — в час такий небезпечний, як нинішній. Головна Управа УСДП, в більшості зложена з людей о комуністичних поглядах в краю спирається на елемент по їхньому висказу „соціал-патріотичний“, бо іншого немає. Одно пишуть їхні органи друге — говорять їхні організатори, а по третьому думають їхні члени, що належать до тої партії лише ізза відсутности направду

В. МАРТИНЕВИЧ

Жайворон.

(Присвячую О. Бабієви).

Сонце бризнуло золотим промінням ізза темних, олов'яних хмар, що ще з ночі дрімали на весняному небі. Десь із ярів та лісів вихопилися збуджені вітри і кинулись на хмари розганяти їх. Сколотилися неспокійно хмари і одна за другою поплили в далечінь. Тут і там прозирала весела синява та вшувала погоду на нинішній день.

Село розбурхувалось від сну і протирило заспані очі. Тут і там скрипіли журавлі при керницях, а кучерявий дим витягався з мовчазних коминів чим раз вище і вище.

В хаті Івана Панченка перший збудився сам господар. Він підій-

шов до вікна і подивився на світ.

— Буде погода! подумав голосно і став збиратися.

Вже мав виходити з хати, як пробудилась жінка його Олена.

— Іване, ти куди?! — запитала.

— Іду позичати коний до Гарматія. — Треба буде виорати наше поле і засіяти яру пшеницю.

На згадку поля, Олена тяжко зітхнула і схиливши голову сиділа мовчки на ліжку. Той кавалок поля який вони мали, то ціна крови їх найстаршого сина Онуфра. Пішов на австрійську війну, а цісар за те платив їм що місяця воєнний причинок. Панченки склали гріш до гроша і купили за це шматок поля. Думали лишити Онуфрови землю, але Оруфер їм її лишив. На італійським фронті, десь у недоступних горах згинув за чужого цісаря. — Тільки сумна вістка прилинула в рідне село під низеньку стріху

і сповнила жалем цілу хату. Олена плакала днями і ночами за своїм любимцем, а на шматок поля і глянути не могла. Жаль розривав материнське серце на вид вузької скибочки, що куплена за синову кроваву працю.

— Чи не за скоро хочеш сіяти!? обізвалася вкінці до чоловіка.

— Може й трохи за скоро. Але треба хутше обробити поле, бо як прийде робота, то коний не допрощається.

— А як там на дворі?

— Виглядає на погоду. Може Пан Біг дасть тепла, то буде добре сіяти.

Іван ще мав і другу причину, що вибирався так швидко в поле. Надходив передновок і в хаті всі припаси кінчилися. Корець ярої пшениці стояв ще неруханий, але й до него треба було добиратися. Хотів його як найскорше кинути

української соц. дем. партії. Т. зв. гурт „Загрази“, що об'єднав біля журналу того імені молодий активний елемент громадянства за рік свого існування не зумів створити політичної партії з ясно очеркненою програмою. Це політичне угруповання все ще не скристалізоване ізза чого в реальному житті, не відіграє ролі яку повинно.

На тому то тлі партійної немочі Львів затрачує характер політичного центра. А життя тимчасом пливе, бо не може стояти. І край забирає голос сам. Зневірені у Льво-

ві поодинокі частини краю починають вести політичну акцію на власну руку, створюючи для свого повізу, чи округи самовистарчаючі політичні осередки. Нарешті, що відбулася дня 17. лютого в Станиславові, а з якої звіт повідомлення містимо на другому місці, яскраво змальовує настрої і домагання краю. Є це обяв здоровий і тим радісний. Витачуючи створення окружної політичної Ради в Станиславові, віримо, що за тим прикладом підуть і другі місцевості. Час наглитись, ділати треба скоро.

кругам читачів, і про них згадують вже інші автори споминів. Та у споминах генерала Гофмана є багато таких цікавих відомостей і відповідей на загадки світової війни про які ми досі мало знали.

Генерал Гофман ставить такі питання: „Чи треба було того, щоб Німеччина програла війну і котрі особи та які обставини винні цьому?“ І він старається вказати багато тих обставин та осіб. Виходить ясно, що Німеччина не мусіла програти і що було багато промахів навіть серед німецьких головачів... Не має людий без помилок, (потішмо тим себе...)

Найбільше місця у своїй книжці посвячує ген. Гофман Москалям і війні на східному фронті. Пише, що такого легко важного і прямо смішного ведення війни як у російській армії — не то що не можна зрозуміти, але й не можна подумати.

Російське командування видавало всі накази радіо-телеграфом. Німці переловлювали і знали все скорше ніж рос. війська на фронті...

Він подає такий випадок: Генерал Самсонов, видав наказ, переслідувати ворога. Цей наказ по радіо-телеграфі, не був навіть шифрований! Річ ясна, Німці в цій хвилині знали. А як „деколи“ важні російські депеші, були шифровані, то Німці мали таких „двох“ що розшифровували... І признає генерал Гофман, що війна з Москалями була легка, хоч Москалі гнали мільйони людей до наступів бо самі російські команди через свою легко важність (глупоту іншими словами) повідомлювали Німців, де і які стоять частини, які угруповання і на що скупчується в якомусь місці сили. Єдиний раз за час росій. війни, Москалі заскочили Німців а це зимою 1916 р. над рікою Аа, позатим ніколи.

Погром армії ген. Самсонова (вересень 1914 р.) пояснює дивним загадливим захопленням ген. Рененкампа. Найменша акція зі сторони генерала Рененкампа булаб перешкодила цій катастрофі російської армії під Таненбергом. Та цей генерал, був прямо „непорушений“.

Цікаві речі, пише ген. Гофман, про винахід трійливих газів. Гази ці, винайшов професор Габер і їх зразу випускали при допомозі приладів а коли винайдено проти-газові маски і вони вже ставали не шкідливими, тоді професор Габер, порадив ген. Людендорфові, уживати страшнішого газу т. зв. Жовтого Хреста (*gelbkreuz*) Ним наповнювали гранати і проф. Габер

Ревізії і арешти.

У ЛЬВОВІ.

Дня 16. лютого о год. пів до сьомої рано прийшов агент Хмільовські ще з одним в товаристві двох поліціянтів до Академічного Дому при вул. Супіньського і перевели ревізію. Шукали за якимсь осібняком який нікому там не знаний. Розуміється, що і шим разом нічого не знайшли. А це вже третя з ряду ревізій і все безуспішна. Чого хочуть і за чим шукають — Бог знає.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Дня 13. лютого була ревізія в Перемишлі в Домарацького Ярослава студ. фільос. Попукували по

стінах а вкінці забралися не знайшовши нічого.

Того самого дня була ревізія в директора Народного Базару і в Нар. Базарі не знайшли нічого.

ЛОПАТИН пов. Броди.

Дня 31. січня відбулися ревізії у Довгополюка, Левицького і Шаха. Забрали у них часописи і книжки. Дня 5. лютого вночі поліція арештувала 12 людей. Суд по переслуханню 6 звільнив, а 6, дня 12 лютого відставлено до Золочева скутих ланцюхом. Причина арешту невідома.

Спомини генерала Гофмана.

Німецький генерал Гофман (цей самий що підписував берестейський мир) видав свої спомини. Книжка, має назву: „Війна занедбаних нагод“. Богато цікавих річий можна довідатись з цієї книжки, про „за-

недбані нагоди“ у великій війні. А ці нагоди, після слів Гофмана, занедбували великі і ославлені нім. генерали загалом — німецька начальна команда.

Богато з цих закидів, відомі ширшим

в землю, щоб не кортіло змолоти на хліб. Та тої причини не виявляв він жінці, щоб не смутити її.

— Поїду і я з тобою! рішила Олена і стала збиратися.

— Останься в хаті, ти неаду жасеш за кінми цілий день ходити. Нехайби Софійка їхала зі мною.

— Ні поїду, подивлюся на поле, а Софійка нехай обходить хату.

Дивно було Іванови, що Олена вибирається з ним на поле, бо від часу смерти сина ні разу ще не була на нім, але жінці не перечив.

— Промене, їдь! кинув на відхіднім і подався до сусіда позичати коний.

* * *

Вийшли на свою нивку.

На полях сніг уже зліз зовсім, остали ще тільки калюжі в видолінках. Рідя, як той зімлілий чоловік, що його відітруть, пробудилась

після зими і дихала повними грудьми та усміхалася до сонця.

Іван здержав коні і став їх випрягати. А Олена дивилася журно то на поля, то на небо голубе і роздумувала. Чи дивиться її син з оттої синяви, чи літає його душа понад тою нивкою тепер. Коби хоч вітром буйним, коби хоч пташкою малою злетів до них на хвилинку. І знов родилася в ній туга невимовна та витискала рясні сльози з очий. Жалувала вже навіть, що виїхала з чоловіком на поле.

Скинули мішок на землю, — встромили свічку в пшеницю, засвітили і прилякнули просити Бога доброго врожаю. Та Олена тільки губами рухала, а думкою літала все і все під синє весняне небо і шукала сина свого на нім. Та на небі навіть хмарки не було. Вітер маяв хусткою на ній та в його пошумі не було шепоту синові душі.

Але ось із пивки піднісся в небо маленький жайворонок. Задзвонив сріблом і чимраз вище і вище в ряснім промінню сонця підтягався в гору. Мов хто його ниткою золотою підносив у синяву.

Олена втопила в ньому очі, заслухалася в його весняну пісню. — І враз видалось їй, що це не жайворонок, а син її, коханий Онуфрик співає їм над головами, витас їх з ясным сонічком, витас їх з божого весною.

Сину мій! шептала витягаючи до нього руки. — Ти знову між нами. Дав Тобі Бог милосерний рай на своїм полі.

Жайворонок грудкою впав назад на поле і стих.

А Олена припала лицем до землі і цілувала мокру пахуцу рілю, мовби це було рум'яне личко її сина.

запевнив генерала Людендорфа, що Французи не встигнуть винайти цього газу хіба аж за рік. А за рік — впевнював проф. Габер, війна покінчиться.

Бо колиб до року війна не покінчилася, і ворогам вдалось сфабрикувати цей страшний газ „gelbkreuz“ тоді війна буде програна бо — нема рятунку.

Та професор винахідник дещо помилився — хоч дуже мало: Вороги винайшли цей газ не за рік т. е. 12 місяців а за 16 місяців. І коли вже було підписане перемир'я, Французи мали нафаскрикованого такого газу 5.000 тон і на жаль (Французи...) не змогли ужити їх на масове вироювання Німецької Армії...

Ген. Гофман вгадує ще про большевизм в Росії і як його заведено. Одна визначна особа, подала проєкт знищення російської армії агітацією і деморалізацією. Особа ця, звернулася зі своїм проєктом до посла Ерибергера (з католицької партії) а Ерибергер до Міністерства, і... в цей спосіб перетранспортовано Леніна до Петербурга... Далше вже справа всім відома — каже ген. Гофман, армія була знищена і мир підписаний.

Згадуючи про берестейський мир, зазначає ген. Гофман, що балачка про це що він гримав кулаком об стіл є звичайною видумкою. Він кулаком не гримав, а найбільше заслужились коло берестей-

ського мира, німецький канцлер, граф Гертлінг і фон Кільман.

Про відбудовання і воскресіння Польщі, говорить ген. Гофман, дуже коротко. Він каже що гадку відновити Польщу, подала Австрія а то барон Буріан. Гадка ця після ген. Гофмана доволі глупа і... безпотрібна. (*dumm und überflüssig*). Богато ще цікавих відомостей в спогадах ген. Гофмана. Вони вийшли останніми часами в Мюнхені. (*M. Hoffmann — der Krieg der versäumten Gelegenheiten — Verlag für Kulturpolitik — München.*) (Лє).

Страшна подія в поліційних арештах у Львові.

Те, що дється в поліційних арештах при вул. Яховича у Львові, передирається до публичного відомля лише час до часу і то в дуже скупій формі.

Попереднього тижня арештовано, як подає „Газета Поранна“ в звязку з викриттям якоїсь більшої афери політичної натури“ вдову по інженері Ольгу Бесарабову. В кілька днів пізніше польські газети помістили нотатку, що в тюрмі при вул. Яховича повісилася Юлія Баравська. На ділі, як тепер виказується відібрала собі життя пані Ольга Бесарабова, а поліція газетам подала фалшиве назвисько. Як „Gazeta Poranna“ подає, п. Бесарабову поміщено в келії ч. 2., зовсім окремо. Слідуючого дня по першій переслуханню вона о год. 9-10 минут повісилася. В кілька годин після цього тіло погребано, не повідомивши о цім її брата, а пресі, очевидно польській, подано до відома, що повісилася Юлія Баравська, арештована в Жовкві за волокитство.

Для чого укрито перед публичною опінією правдиве назвисько і чому про її смерть не повідомлено брата це є питання, яких не вільно оставити без відвіді. Стільки „Газета Поранна“.

Ми довідуємося, що брат бл. п. Бесарабової проф. Северин Левицький довідавшись про смерть своєї сестри удався за поясненнями до дир. поліції Райнлендера.

А тимчасом поліція про це мусіла знати, бо робила ревізію у другій сестри проф. Левицького п. Іванни Левицької в Городку Ягайлонським. Випитували, чи бл. п. Бесарабова не хорувала, чи не заживала наркотиків. (!)

По той бік греблі.

Вибух в Харкові.

Про вибух порошу, який мав місце в Харкові дня 1. лютого ось що подає київський „Більшовик“: „О дванайцятій годині полудня у величезному семиповерховому будинку Народного Комісаріяту Харчу, що росташований у центрі міста, стався вибух крамниці зі зброєю, яка містилася в першому поверсі будинку. Фаховці визначають, що вибухнуло трицять пудів порошу.

Підчас вибуху усі сім поверхів були переповнені службовцями та робітниками багатьох кооперативних і державних установ, росташованих в будинку. Счинилась величезна пожежа. Сотні співробітників, головним чином жінки, перейняті жахом кинулись у горішні поверхи будинку та на дах. Богато з одчаю кидалось з сегого поверху на брук, деякі сповзали з горішних поверхів по ринвах. Пожежні частини почали ратувати будинок. За короткий час видобуто девять спалених трупів і двацять поранених. Вибух ушкодив багато сусідних будинків і трамваєву лінію. Страти йдуть в сотки тисяч золотих карбованців.

Праця Книгоспілки.

Київська філія Книгоспілки друкує в лютім ось які книжки: Дорошкевич: Підручник історії укра-

Тіла помершої до цього часу неможна знайти Де поховано поліція не хоче сказати.

Тою нечуваною справою занялася вже колегія українських адвокатів.

Буде внесена нагла інтерпеляція в Соймі.

Тайна і причини трагедії мусять бути вияснені.

Домагається цього усього українське громадянство,

їнської літератури; Чепига: Практична трудова педагогіка; Леся Українка: I. і II. томи; із дитячої літератури Жюль Верн — „Витівка доктора Окса“; з педагогіки цілу серію праць проф. Ананьїна та Скіцького, що вийдуть в 5-ти книжках, розміром по 20 аркушів; із серії політичної економії: Богданов — Короткий курс економічної науки та із геології: Тупіковський — Катастрофи всесвіту та землі, розміром в 5 аркушів.

Таки до України.

Недавно скликано в Добрянку городнинського повіту чернігівської губернії зїзд відпоручників 37 сіл, які влада хотіла прилучити до гомельської губернії. Відпоручники одноголосно заявили за приналежністю до України, мотивуючи це тим, що хоча внаслідок русифікації й говорять вони по російськи, то всетаки почувують себе Українцями. Делгати домагались рівнож перемяти школи на українські. („Більшовик“)

Поневолений народ, який зуміє поставити на ноги своє шкільництво — дістане в свої руки ключі від своєї вітчизни.

З життя Тернопільщини.

В нашому громадянстві не тяжко про славу.

Заложить хто курс неграмотних зорганізує хор, улаштує аматорське представлення, чи ззколядує на Р. Ш. кілька марних мільйончиків, от і вже є причина, щоби його по часописях похвалили.

Богови духа винні громадяни, щасливим случасем увійшли в склад виділу якої установи, а вже по нашому треба їх публично звеличати. Хай знає світ, що є у нас громадянські діячі!

За такі і т. п. марниці виславляється в нас людей і то не лише по селах.

Недавно вислала мене наша читальня відпоручником на збори повтової філії „Просвіти“. Збори назначено на 11 год. перед пол. Відпоручники сіл зібрались точно, але голова філії прийшов аж по 12 год. Зачалися збори о 12 год. 15 мін., перевіркою котрі читальні і яких відпоручників прислали. То „фільозування“ тривало до 12 год. 35 мін. значить властиві збори розпочалися зі звич 1¹/₂ годинним опізненням.

Голова здав довге але дуже загальне справоздання з діяльності за м. р. А відтак як не зачнуться подяки і славословія!... Голова дякує членам, члени голові, голова виділовці і так в колісце славять одні других. А за що? За примітивне і неточне сповнення обовязків вложених на одних і других статутом „Просвіти“. Чи ж це не упокорююче? Чи ж виділови не вистаряє звичайне уділення абсолюторії?

А потім... як не начнуться сварити „трудовики“ з радикалами. Аж сором стало слухати.

Смеркалося. Тож ми відпоручники, читальень з околиці мусіли вертати домів, тай опустили салю де сподівались бути учасниками річевої дискусії над ріжними пекучими справами економічної і просвітної природи, а почувли лиш подяки і лайки.

Соромно мені стає на думку, що неділя недалеко тай наші читальняки зажадають від мене звіту зі зборів філії „Просвіти“. Що їм сказати? Не знаю! — Та за те на адресу наших повітових організаторів ось які слова тиснуть мені самі на уста.

Панове! — що стоїте на чолі наших установ

Якщо скликуєте повітові збори, то уладжуйте їх так, щоби зорганізування і переведення тихже, було взірцем парламентарних обряд для зібраних представників села.

Зірвіть вже раз на все з практикою освяченим рутенським опізнюванням початку, а заведіть безумовну українську точність. Зясуйте собі, що в часі збору глядять на вас делегати сіл, як на своїх духових провідників. Тож не допчіть свого авторитету безптрібними подяками і славословіями, а ще гірше не зневажайте себе лайкою. Бо не лише понижаєте свій власний престиж, але в додатку деморалізуйте село.

Радше не скликайте ніяких по-

вітових зборів без виготовленої програми, ніж щоби відпоручники читальень вертаючи з непідготованого як слід збору, мали питати самі себе: чого і за чим кликано їх в город?

І перестаньмо вже раз ділити наше громадянство на „інтелігентів і селян“. Приймім радше поділ на „вчених і невчених“, бо інтелігенція многих селян перевищає інтелігенцію не одного з тих, що задля свого образування, а чисто лиш одягу, посів монополі на назву інтелігента.

Інтелігентний неінтелігент.

ОГЛЯД СЕГТОВИХ ПОДІЙ.

Штрайк портових робітників в Англії.

Наслідки штрайку портових робітників в Англії вже дається завважити. Порти стоять переладовані. До одного із портів приплив корабель „Америка“ з Нью Йорку з 2000 почтових пакунків і стоїть невиладований. Два кораблі, що привезли до Лондону волове м'ясо рівнож невиладовані.

До штрайку прилучилося ще 2000 залізничників доїздових залізниць в Ліверпуль. По ріжних містах

Англії відбулися віча, на яких домагаються від транспортних робітників, щоби прилучилися до штрайку. Якщо так станеться, то буде штрайкувати понад мільйон робітників. Ізза штрайку зросли ціни на продукти, головно м'яса.

Переговори при участі міністра праці Шо не довели до успіху. Має відбутися нарада всіх міністрів в справі штрайку.

Нема Росії.

Чічерін звернувся до всіх дипломатичних представників в Москві, з просьбою, щоби вони мого

назви — Росія — уживали від тепер назви: „Федеративний Союз Радянських Республік“.

Кріза уряду в Баварії.

Др. Кар зрезигнував з уряду генерального комісара Німеччини. Рівнож ген. Льюссов, командант баварської Райхсвері подався до димісії.

Голосовання над внесенням о

розв'язання сойму і ревізію конституції дало більшість за тими внесеннями. Це може мати поважні наслідки. Бо новий баварський сойм може перевести зміну конституції і завести монархію.

Ніяких прав до Клайпеди.

Литовський президент міністрів Гальванавскас у своїй великій промові, що Польща не може мати ніяких прав до Клайпеди. А якщо Польща домагалася таких прав, то нею керують виключно імперіалістичні наміри. Вільно, сказав Галь-

ванавскас, тепер не є заінтересоване долею Клайпеди. Згодом, як Вільно буде прилучене до Литви Вільнови треба буде Клайпеди.

Поляки тою промовою дуже обурені.

Біда у Франції.

Французський парламент ухвалив підвищити всі податки о 20 прц. До того дійшла Франція завдяки

окупації чужих земель. Так буває з кождим.

І Австрія визнає Совіти.

Австрія приготується також визнати Совіти. Совітський уряд стоїть на становищі, що Австрія визнала Совіти вже в берестейським

мирі і тому не треба більше визнавати. Та Австрія твердить, що в 1920 р. Совіти берестейський мир уневажнили.

Там інакше.

Японія розписала в Америці позичку в висоті 140 мільйонів доларів. В кілька годин по розписанню позички не лише, що люди

розкупили всі акції, але субскрибовано багато більше. Це японська позичка. А як є з позичками у інших державах ми бачимо на власні очі.

Пілсудські верне!

Гел. Сікорського іменовано польським міністром військових справ. Тепер мають надію ліві польські

партії, а страха — праві, що за Сікорським і Пілсудські верне до війська на якоесь високе становище

Фонд І. Боберського.

Як відомо, минулого року ученики професора Боберського оснували фонд його імені, з нагоди 50 літ його життя.

Знаючи, які заслуги він положив як педагог, а відтак як довголітній голова Сокола-Батька і член Боевої Управи У. С. С. — звернувся я по інформації до одного з основників фонду.

— Добре, що й запитуете, бо й так думали подати до публичного відома про стан фонду, — сказав мені. — Хоч багато його учеників уже на поважних становищах і наліть знані богачі, то звичайно почувуються учениками, а від таких не можна ніколи сподіватися вдячності. Тож смішно мале число зложило свою частину. До них можна приноровити його слова: „Співаємо — душу, тіло ми положим за нашу свободу, але многи, многи не хочуть дати за свободу навіть 5 корон“. Така галицька вдача, що 10 К в золоті тяжко витягнути з кишені і дати на фонд.

А щоби Ви знали, що дотепер зібрано від його учеників і прихильників, ось Вам імена й прізвища:

В золоті: Володимир Кузьмович (Львів) 10 К, Дарія Навроцька (Львів) 10 К, д-р Іван Сохацький (Калуш) 10 К, Ст. Гайдучок (Львів) 10 К, Марійка Терлецька (Львів) 10 К. Долярами: Львів: Ал. Онисько 5, по 2: о. д-р Іван Бучко, Степан Кизима, по 1: О. Суховерська, Ірена Федівна, Микола Левицький, Юстин Левицький, д-р Гриць Лучаківський, Теодор Поліха (Перемишль), „Січ“ Судова Вишня (з нагоди свята Горука), Павло Зимак (Львів) 1 дол. Крім того зложив б. господар „Сокола-Батька“ Зенон Попович з Бича 12 500.000 пм. (40 чеських корон) і Г. Н. 20 чеських корон.

А бувші Січовики в Хоросні старім уладили оригінальну збірку

на Новий рік тай ходили „за балабушками“ по тамошньому звичаю і зібрали 182 кг. жита тай 25 кг. пшениці! Ходили так богачі як і халупники, жонаті й парубки. Ось їх імена: Строцький Іван, Хомин Гринь, Леванович О., Данилів Роман, Данило Буць, Камінський Андрух. Вони добре розуміють, що фонд має служити на те, щоби ми мали свій майдан і були господарями, а не вічними комірниками. Тоді й молодь виховується на господарів а не наймитів.

— А на щож фонд має служити? — питаю, зраховавши побіжно, що виносить він щільний майже 36 долярів.

— Він піде на закупно українського майдану у Львові передовсім, це найважливіша ціль і ми її мусимо осягнути, хочби через 10 літ прийшлося той фонд збирати. Потрафили тому 300 літ ті львівські кушнірі, шевці і т. д. почати й завершити будову Волоської церкви і справити найбільший український

ДЕКІВАН.

Хитрий жид.

Раз десь Господь Бог зібрав
Всі свої народи,
Бо між них роздати мав
Богацтва природи.

В день назначений прийшли
До престола гучно
Всі народи, що були,
Аж до жида включно.

І сказав Господь до них:
Що хочете мати?!
Чи то добре щось, чи гріх —
Мусите сказати!...

Перший виступив Москаль
І почав просити,
Щоби Волгу хоч на цаль
В водку замінити.

Німець фабрик захотів,
Пила ціле море,
А Англієць кораблів
І золота гори.

Француз просив гарних шат,
Жінок і шампана,

Стульгінскіс

президент литовської республіки. Як відомо Литва при кожній нагоді заявляє, що вона знаходиться з Польщею в стані війни і ніколи не зречеться своєї столиці Вільна, яке Польки забрали.

дзвін у Галичині, то ми мусимо купити той мандан. А нас є більше, чим їх було. Чи ми гірше покоління? Ніколи! Можуть бути гірші одиниці, а не загал!

— А деж на той фонд складати?

— О, коли о це ходить, то не в жаднім банку. Ми просимо слаги прямо до „Сокола“ (Львів, вулиця Руска ч. 20.). Тоді Старшина за їх вартість відповідає, а не буде так, як з посилкою через банк й поручення, що вийшло як у приповідці: „Всі в дома були і сокира пропала“.

Тепер я зрозумів його учеників. Хочуть доказати, що з наймитів мусимо стати газдами.

Всі щирі Українці мусять їм у тім ділі помочі! Па.

Румун вкрасти землі шмат,
Що другому дана.

Польк благає, щоб забрати
На той світ Льюїс-Джорджа,
І Польщу їм збудувати
Од моржа до моржа.

Українець наш просив
Між своїми згоди,
Поля, скота, пироги
І в тюрмі вигоди.

Кожий так просив народ
Щось для себе в Бога;
Мовчки стояв лише жид
Десь коло порога.

— Що ти хочеш Срулю мій?
Господь запитався.
— Та я хочу... ай пей мій...
І тут Сруль замнявся:

Та я тог... Я нічо...
Нічо не бажаю...
Жичу Гоям все добро,
І Твого раю...

Можєб можна пані Бог
Всіх їх там забрати —
Амені тут без трівог
За кару остати.

СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО.

Як годувати худобу?

(Далі.)

5. Кілько та якого корму потребує всяка тварина відповідно до ціли годівлі?

Кілько та ще й якого корму треба дати худобині, залежить передусім від того, чого ми від неї домагаємося. Як ми годуємо вола в часі, коли він звичайно стоїть собі спокійно у стайні і ми не бажаємо собі від него нічого як тільки, щоби він не марніючи жив, тоді вистане йому слабший корм, аніж у часі, коли цей віл має сильно працювати, або коли ми зачнемо годувати його на заріз. Сильніше годуємо корову, яка наприклад на тисяч кг. ваги може і має дати 25 літрів молока на день, аніж корову тої самої ваги, яка може дати тільки 10 літрів молока щодня. А далі: худобина велика і глибока мусить зісти більше, ніж мала, — ялівочка чи бичок або лоша у другім місяці життя потребує менше і що інче зісти ніж при кінці другого року. Та й на тім не

кінець, бо наприклад інакше мусимо годувати свинку, коли хочемо мати її гоговою на заріз за 4 тижні а інакше як за 6 неділь. Та ще й це, що один корм лекше і радніше приймає худобина ніж інчий корм, що расова худобина потребує ліпшого корму, ніж нерасова, та що всякий корм може мати розмаїтий а то й не бажаний вплив на годівлю *) усе те треба мати на увазі при доборі корму аля худобини. З усіх отсих і інчих причин подане нище зіставленне треба розуміти не як рецепту, від якої ані трішки не вільно відступити, а тільки як загальні правила доброї годівлі, над якими дбайливий господар мусить добре застановитися, заки в дечім малім трошка відхилиться від них в один чи другий бік. Ось вам тепер і ці правила:

*) Наприклад від вівсяної соломи — біле молоко; від брукви та ріпи-стернянки дістає воно небажаний гострий посмак; при годівлі дійних коров бульбою вони дають звичайно досить молока, але пісного і т. п.

II. На голову і днину.

Рід худоби	Суш	Стравні поживні частини в кормі			білковий стосунок	
		білок	углеводани	товщ		
к і л ь о г р а м і в						
Він у місяцях	Середня жива вага одної штуки					
1. Підростаючі телята						
2-3	75 кг.	1.7	0.30	1	0.150	1:4.5
3-6	150 "	3.5	0.50	2	0.150	1:5
6-12	250 "	6	0.60	3.40	0.150	1:6
12-18	350 "	8.4	0.70	4.50	0.140	1:7
18-24	425 "	10.2	0.70	5.20	0.130	1:8
2. Підростаючі вівці						
5-6	28 кг.	0.8	0.09	0.44	0.023	1:5.5
6-8	24 "	0.8	0.09	0.43	0.020	1:5.5
8-11	38 "	0.8	0.08	0.43	0.019	1:6
11-15	41 "	0.9	0.07	0.44	0.016	1:7
15-20	43 "	1	0.06	0.44	0.012	1:8
3. Молоді тучні свині						
2-3	25 кг.	1	0.19	0.75		1:4
3-5	50 "	1.7	0.25	1.25		1:5
5-6	62 "	2	0.27	1.48		1:5.5
6-8	85 "	2.3	0.29	1.74		1:6
8-12	125 "	2.6	0.31	2.03		1:6.5

Отсі обидва зіставлення зложив я на підставі дослідів німецьких учених *). Вже і з цих зіставлень виходить, що ми і в годівлі худоби осталися дуже позаду за Німцями. Їх обрахунок передусім пристосований, як бачимо, до великої, дорідної худоби (хоч 500 кг. у динної корови), бо така у них звичайно скрізь буває, а й телята, як бачимо у другім зіставленню, мають у них звичайно вже між 3 а 6 місяцем кругло по 150 кг. а по році 250. Таке і з пацятами. По півроці вони важуть там пересічно поверх 60 кг. а по році 125. Усе те осягнув німецький хлібороб у рівній мірі довголітнім плеканням добірної худоби і розумною годівлею. Тепер уже Німець не державби у себе корови, яка пересічно у цілім році не далаби йому хоч 5 літрів молока на днину. Він вимагає від своєї корови пересічно на цілий рік хоч 15 до 25 літрів молока щоденно. У час — такий вислід плекання і годівлі худоби надзвичайний. Але й нам треба туди прямувати! І у нас, покищо надзвичайне мусить стати буденним, як у Німців. Одно покоління взад — і у гімців було не багато ліпше, ніж у нас

*) 1) Schmitter, Das Wissen des praktischen Landwirts, Leipzig 1920, Verlag Hugo Voigt; 2) Prof. Dr. Fingerling, Fütterungsnormen für die versch. Zwecke der landw. Tierhaltung; 3) O. Kellner, Die Ernährung der landwirtschaftlichen Nutztiere, 9. Aufl. Berlin 1920, Verlag Paul Parey.

I. На днину і тисячу кильограмів живої ваги:

РІД ХУДОБИ	Суш	Стравні поживні частини в кормі				білковий стосунок
		білок	углеводани	товщ	вартість мучки	
к і л ь о г р а м і в						
1. Воли у спокою на стайні	15-21	0.6-0.8	7.5-9.5	0.15	6	1:12
2. " мірно працюючі	20-25	1.4-1.6	11.5-12.0	0.3-0.5	9.7	1:7.5
3. " сильно "	25-30	2.0-2.4	13.0-14.0	0.5-0.8	12.8	1:6
4. " годовані на заріз (тучні)						
а) 1. період	27	2.5	15	0.50	10.5-12.5	1:6.5
б) 2. "	26	3.0	14.8	0.70		1:5.5
в) 3. "	25	2.7	14.8	0.60		1:6
5. Дійні корови						
а) 5 кг. молока на 500 кг. живої ваги	22-27	1.0-1.3	10.0-11.0	0.3	8-9	1:9
б) 10 кг. молока на 500 кг. живої ваги	25-29	1.6-1.9	12.0-13.5	0.5	10-11	1:7.5
в) 15 кг. молока на 500 кг. живої ваги	27-33	2.2-2.5	14.0-15.5	0.6	12-14	1:6.5
г) 20 кг. молока на 500 кг. ж. в. і днину	27-34	2.8-3.2	15.0-16.5	0.8	14-16.5	1:5
6. Коні						
а) при мірній праці	18-23	1.0	9.8	0.4	9.2	1:7
б) " середній "	21-26	1.4	10.0-11.0	0.6	11.6	1:7
в) " сильній "	23-28	2.0	12.5-13.5	0.8	15	1:6
7. Тучні свині дорослі						
1. період	33-37	2.5-5.0	26.5	0.7	28	1:5.5
2. "	28-33	2.0-4.0	25.5	0.5	26	1:6
3. "	24-28	1.5-2.7	17.0-19.0	0.4	20	1:6.5
8. Вівці, дорослі						
а) звичайні	18-20	1.0-1.2	10.5	0.2	8.3	1:9
б) расові	22-25	1.2-1.5	11.5	0.2	9	1:8
9. Вівці тучні						
1. період	26	2.0-3.0	15.2	0.5	14.5	1:5.5
2. "	25	2.5-3.5	14.4	0.6		1:4.5

тепер. Як хочемо бути дійсним народом у світі, мусимо чимскорше надробити занедбане. Тому то, хоч тимчасом кожний в нас мусить сам своєю практикою (на підставі отсеї науки про годівлю худоби) вимірювати до якої межі виплатиться німецький спосіб годівлі у наших умовах, то всеж таки обидва вище наведені зіставлення можуть бути дуже повчаним дороговказом, як масмо годувати свою худобу, коли хочемо до краю вихиснувати усе, що нам наша худобина може дати.

Що торкається дійних коров, бачимо із першого зіставлення, що при відповідній сушці аж при кормі з білковим стосунком 1:6,5 обрхунок сподівається пересічно 15 кг. молока а при білковім стосунку 1:5 пересічно 20 кг. молока щоденно від тої самої корови, яка при кормі з білковим стосунком 1:9 може дати пересічно тільки, 5 кг. молока на день. Тому запам'ятаймо собі, що в кормі доброї дійної

корови (жива вага кругло 500 кг.) мас бути менше більше: 15 кг. сушу, в тім 1,3 кг. білка, 0,2 кг. углеводанів і 0,20 кг. жиру (товщу). Тоді стосунок білковий буде — 1:5. Такий сам вислід дасть менше більше добре (але справді добре) пасовисько. Наука провірила, що корова (живої ваги 500 кг.) спасас на день на добрім пасовиську кругло 60 кг. трави. У тих 60 кг. трави є (як це провірила наука) кругло 12 кг. сушу, 1,5 кг. білка, 5,9 кг. углеводанів і 0,24 кг. жиру (товщу). Білковий стосунок

$$(0,24 \times 2,5 + 5,9 : 1,5)$$

виходить цим разом на 1:4, що не зовсім добре, бо корм дійної корови мас мати білковий стосунок 1:5 — 1:6; коли однак зважимо, що трава трошки старша вже мас в собі менше білка, толі й таку пашу приймемо за зовсім вдовольняючий корм дійної корови, бо чим менше білка, тим ширший білковий стосунок. (Далі буде.)

робітничої групи. Селяни в поважному числі прибули із сіл вище названих повітів. Присутні були делегати зі Львова. Всіх делегатів було понад 70. На зїзді виголошено дуже основний реферат про наше політичне положення, після чого вивязалася довга річева дискусія. Всі бесідники вказували на недопустимість існування такого стану, який запанував тепер, надаліше. Треба перевести політичну організацію краю. Для відвертя того наступу, який іде на українську націю по цей бік Збруча треба стреміти до тактичного об'єднання українських партій і покликати до життя Верховну політичну Раду. Супроти того, що Львів до того часу не дав в тім напрямі ініціативи, станиславівський окружний зїзд вирішив для станиславівської округи покликати до життя окружну політичну Раду. Резолюції прийняті зїздом одноголосно, дають ясний погляд праці зїзду.

Революції.

1) Міжпартійний зїзд станиславівської округи вважає конечним доведення до остаточного об'єднання українських партій, котрі стоять на українським державницьким становищі.

Взивас проте ті українські партії, щоби змагали до створення в найближчому часі Української Міжпартійної Верховної Ради.

2) До того часу, заки повстане Верховна Рада, зїзд покликус до життя Окружну Політичну Раду, котрій ставляє за завдання концентрувати ділову роботу на всіх ділянках національного життя станиславівської округи, давати тій роботі ініціативу і напрям.

3) До Окружної Політичної Ради входить по двох представників слідуючих політичних угруповань: Української Радикальної Партії, Незалежної групи трудової партії, політичного угруповання „Заграва“ і незалежної робітничої групи.

4) Зїзд вимагас угворення у Львові красвої канцелярії „Народної Оборони“, поручас Окружній Політичній Раді станиславівської округи навязати з нею контакт і допомагати їй у її завданнях, як рівнож поручас тійже Раді покликати до життя окружну канцелярію в Станиславові, а по повітах станислав. округи (Станиславів, Товмач, Калуш, Надвірна, Богородчани) по вітові канцелярії Народної Оборони.

Обновитель гебрейської мови.

Жидівський народ мав колись свою рідну мову — гебрейську. По збуренню Срусаліму, жиди розбрились по світу і затратили цю мову. Вони стали балакати або жаргоном або мовою краю і народу серед якого живуть. Давня їхня спільна жидівська мова остала тільки мовою вчених і мовою святих книг. Дійшло до цього, що ці учені і книжники уважали гріхом, колиб значимий чоловік розбалакував цю святою мовою. Гріх. Недостойно!

І так ця рідна мова затрачувалась та віки минали і жидівський народ не мав своєї мови — перестав бути властивим народом. Його держала тільки віра батьків.

Аж перед 41 літами знайшовся в Палестині 25-літній молодець, впертий вдаччю і сильний вірою, та взявся до відродження рідного слова. Він був бідний і нікому незнаний — цей Бен Єгуда, що став опісля обновителем і вернув жидам давню свою мову...

Та спершу прокляли його рідні земляки і викинули зі свого громадянства. Мало того, вони оплювали його і видали турецькій владі, яка засадила його на кілька місяців в тюрму. А все робили ці старі зацофанці, ортодоксний жиди, що уважали цю мову за свій монополь і за тайну святих книг. Ще двадцять літ тому один з жидівських патріотів Лілієнблом, коли приїхав в Палестину і Бен Єгуда привітав його рідною гебрейською мовою, то цей кинувся як опарений і крикнув: „Redet wie a Mensch!“ (говоріть як чоловік).

Та Бен Єгуда навіть і цим не зражувався. Працював вперто і невтомно.

Він перестудіював всю жидівську літературу почавши від пісень Лебори аж до поезій Бяліка. Взаявся за важку роботу, бо жидівська мова вже близько 1900 літ не була в ужиттю. Вона не мала ших всіх нових слів, яких потребує теперішня жива мова. І Бен Єгуда вишукував та підбирав ці нові слова, він прямо відтворював і витворював їх на ново. Вислід його невтомної праці — це тих п'ять грубих томів студій над жидівською мовою, які видано 1921 р. (*Thesaurus totius hebraicitatis et veteris et recentioris*). Ще готується до друку п'ять нових томів про еволюцію гебрейської мови, які по смерті автора приготують його наслідники.

Цього року в грудні обходили жиди в Палестині першу річницю смерті свого заслуженого великого чоловіка, який повернув і відродив їм рідну мову — Елеазора Бен Єгуда. Він, цей Бен Єгуда, не тільки відродив жидівську мову, але й зробив Жидів справжньою нацією.

Нинішні жиди, головню молодець, вчать ся цієї рідної мови, говорять нею і плекають її. А всякого, що вирікається правдивої рідної мови, вважають негідним назви жиди.

І недалекий час, коли вже не буде жидів-Польняків, німців, жидів-Москалів, а будуть одні жиди правдиві, з одними традиціями, вірою і мовою. (Де).

Окружний міжпартійний Зїзд в Станиславові.

Дня 17. лютого відбувся в Станиславові міжпартійний зїзд станиславівської округи. Заступлені були повіти: станиславівський, калуський, товмацький і саме місто Станиславів. Не прислали своїх відпоручників

з невідомих причин повіти Богородчанський і надвірнянський.

Участь в зїзді взяли представники Радикальної партії, незалежної групи трудової партії, політичного угруповання „Заграва“ та незалежної

Ширіть „Новий Час“!

З природи й техніки.

Боевий похід мурашок.

Хоч Союз Народів має „переконати“ світ, що війни непотрібні, бо всьо можна залагодити справедливо... і мирно — то ми на цім місці хочемо також переконати всіх блаженно віруючих, що це прямо неможливе, бо воювання і війна лежать в нутрі самої природи.

Навіть мурашки, ці дрібні сотворіння, воюють, бо хто хоче щось добути або щось боронити — мусить мати зорганізовану силу і боротися.

Цікаву одну воєнну подію підглянув серед мурашок Г. Прель у східній Африці біля Ніюсі. Мурашки вертали з воєнного походу проти ворогів „термітів“, таких же мурах як і вони, тільки в двоє більших величиною. Кожда з мурашок побідно несла в своїй „пащі“ по одному або й більше ворожих трупів, що перевищували величиною і тягарем побідницю. Побідна кольона йшла рядами по 10—20 боєвиків. З переду ступали стежі, з боків охорона, а по задку задня сторожа. Так охорони, як і стежі не були обтяжені. Йшли в порожні щоби в кожній хвилі бути готовим до бою.

Та ціла похідна кольона була на півтора метра довга а 10 см. широка. Боевий стан виносив приблизно тисячку. Значиться, сила одного повного куріня... Замітне це, що мурашка заєдно „чичіркали“ якби подавали собі якісь знаки або команду. Вони ступали в порядку і не здержувалися. Також ніколи не мішались, навіть в часі небезпеки. Бо коли пан Прель вхопив кілька мурашок сталевими щипцями, то на їх місце ступали другі і виповнювали це порожнє місце в кольоні. А коли пан Прель пустив назад цих мурашок, вони вже не пхались на давнє місце, бо там були другі і непотрібно були викликали нове замішання. Тому випущені прилучилися до задньої і передньої сторожі, вирівнялись рядом і рушили далі в напрямі свого гнізда.

Все так точно і справно якби після воєнного впорядку.

Навіть мурашки зорганізовані і мають свою силу. А щож люди, до того поневолені і безоружні?...

Ювілей проф. Щербини.

Дня 26. лютого (по нов. ст.) 1924 р. сповняється 75 літ з дня народження і 50 років діяльності українського вченого й громадського діяча, професора Хведора Андрієвича Щербини.

Для означення й всебічної оцінки заслуг професора Щербини, українські наукові установи: Український Вільний Університет у Празі, Українська Господарська Академія

в Подєбрадах та Українські наукові Товариства правниче та економічне в неділю, 2. березня ц. р. о 10 год. ранку в Празі Albertov 6, Geologicky Ustav влаштовують публичне урочисте засідання.

Для організації цього ювілею вибраний окремих Комітет, адреса котрого: Praha — Albertov 6, Geologicky Ustav, prof. Mucjuk.

Біда з цензурою.

Попередне число „Нового Часу“, пан прокуратор так покрупив, що нам аж соромно було таке голе посилати. Наші читачі нехай нам вибачуть. Така вже доля наших газет в теперішній час.

Та, щоби наші читачі таки знали, що ми пишемо, на будуче всі сконфісковані статті будемо імунізувати через сойм і пізніше поміщувати мемо в формі інтерпеляції. Це всьо, що ми можемо зробити. Бо писати так, щоби не конфіскували, то значить нічого не писати.

† Андрій Воевідка.

Дня 26. I. 1924. погіб трагічною смертю ст. ліс. інженерії Андрій Воевідка, брат лікаря УСС. д-ра Костя Воевідки.

Товариш Німець застрілив його нехотючи з револьверу.

Покійний походив з Кіцманя

на Буковині. Підчас нападу Румунів на цю територію України боронив оружно своєї батьківщини, за що мусів утікати перед бандитським народом на Чехословаччину. Там студіював два року лісову інженерію, а потім перенісся до Еберсвальде під Берліном. Там і стрінула його трагічна смерть з рук приятеля.

В. Й. П.!

ДОПИСИ

С. Книгничі пов. Рогатин. (Священик донощикою). Хотяй прикро приходиться писати про свого священика, та годі далі мовчати. В найбільш критичний час, який переживала наша громада, обняв у нас парохію свящ. Ст. Юзич. Ми громадяни, що були занепокоєні занепадом

культурно-просвітнього та релігійного життя по війні угішилися — думаючи що молодий парох потрапить загоїти ці рани, які зайтрлилися в нашій громаді внаслідок воєнної деморалізації. Та на великий жаль, наші надії завели. О. Юзич не тільки, що не старався від самого початку своєю наукою в церкві та впливом в громадянській праці здержати цей занепад моральності, але він ще більше своїм поступованнем деморалізував громадян. Уже першого року виступив в церкві з проповіддю проти сходин молодіжи в читальні, бо там (як він твердив) та молодіж деморалізується. А між інчим говорив таке: „Батьки на що ви посираєте своїх синів та доньок до читальні, хіба не бачите, що там їх псують ті панички в краватках. Нащо вашим дітям тих вистав. Ті панички уладжують ті представлення на се, щоби зі зібраних грошей могли карти грати“ і т. п. Люди по просто дивувалися, що священик при здорових зміслах здобувся на щось подібного. Та на радість, показалося що то був хвилиевий напад якоїсь хвороби у о. Юзича. Сего року хвороба у його дійшла вже до дуже небезпечних комплікацій і тому для громадян а спеціально для читальні є шкідливою. О. Юзич через якісь непорозуміння на тлі церковної господарки розпочав „войну“ таки в церкві з церковним брацтвом і розвязав його. Більшість з церковного брацтва є членами читальні і зараз по розвязанню зібралися на нараду. Та зараз звідкись дізналася про це місцева поліція і не дозволила на ту нараду. Показалося, що поліцію повідомив один з церковних служачих. Та мало того, зараз на другий день сам о. Ст. Юзич зробив письмений донос на читальню до староства через гром. уряд, з домаганнем до влади, щоби не дозволяла на сходини в читальні, бо з відтам шириться в краю деморалізація і через такі сходини терпить релігійний стан. (Відпис доносу є в читальні). Такими доносами Ви отче Юзич релігійному станові жадної користі не принесете а нам в теперішньому лихолітті дуже багато можете пошкодити. Далше мусите тямити, що таким дивачним поступованнем не придусите розярнення серед свідомих селян проти вас. Чим більше будете щось видумувати, тим більше будуть вам протидати.

Парохіянє.

Гоголів (пов. Сокаль). Під теперішню важку хвилю, відчули наші селяни потребу організації-гуртвоній праці так на полі просвітнім як і господарським, розуміючи, що одиноко в організації лежить наша сила — наша краща будучність. При такій організації праці має ся до побороення безліч ріжних перепон не тільки зі сторони „власть-імущих“, а той часами й від своїх. Й коли перші перепони підбальорують, додають сили і охоти до праці — так другі деморалізують — знеохочують. Примір на цей другий рід перепон можна найти в нашім селі в особі Андрушака Семена, зараз члена Надз. Ради кооперативи „Будучність“. Цей то морально скривлений чоловік з якоїсь хоробливої злости, підкопує довіре односельчан до Управи кооперативи, поширюваннем ложних слетень (начеби члени Управи лише з користи працюють) і інших клевет; одним словом має якусь присемність, всякій роботі, яку-би то не зачати, шкодити. Навіть не щадить такої взнеслої справи, як коляда на „Рідну Школу“. А діялось це на другий день Різдвяних Свят. З ініціятиви виділу читальняного пішов гурток колядників по селі колядувати на „Рідну Школу“ і коли зайшли до Андрушака Семена, дав він якихсь там 1:0.000 мп. коли однак довідав ся, що це на „Рідну Школу“ і що колядників післали виділові читальні, вибіг на вулицю і обсіпавши колядників простацькими словами казав собі гроші віддати. Ось вам примір на „жер-

тву темноти". Гоголівці! осудіть його поступок і відповідно застосуйтеся у відношенню до него! Свій.

Ревізія і арешти в Сокальщині. Дня 10 лютого арештувала поліція з Угринова, Григорія Сусідка арт.-малювача-Прудиряця, котрий, як політичний емігрант переживав в Тудорковичах трудячись малюванням декорацій і церковних ікон. На інтервенцію дра Ріпецького, його увільнено, конфінуючи в Тудорковичах. Дня 12 с. м. переведено ревізію у Хруща Афра в канцелярії і філії Просвіти не найшовши одначе „обшонжайонних матеріалуф“ відійшли з нічим.

лі в понеділок 25. „Добродійна Сузанна“ в вівторок 26. „Жидівка“ опера з виступом п. С. Федичковської. В середу 27. „Ніч під Івана Купала“ — Вистави ідуть в салі „Мишанського Брацтва“.

Буде більше кардиналів. Папа Пій-Сикст V. установив, що колегія кардиналів не може мати більше членів як 70. Тепер одна з італійських газет доносить, що теперішній папа Пій XI. хоче змінити цю конституцію і дозволити папам іменувати тільки кардиналів кілька будуть уважати за потрібне.

Недуга Троцького. Лікарі ствердили у Троцького загальне виснаження організму, запалення віддихових проводів, ослаблення діяльності серця, а до того всего шей катар жолудка. Мимо того всего вони роблять надію, що за два місяці Троцький прийде до здоров'я.

Сенатор жертвою боротьби з алкоголем. В столиці Союзних Держав вівчичної Америки, Вашингтоні виявилася стрілянина між податковими урядниками а пачкарами (що перевозять потайки) алкоголю. В часі тої стрілянини впав від кулі сератор Green, що случайно туди переходив.

Хочуть більше імігранток. Американський Департамент праці почав послідніми часами діставати зі західних американських станів листи, що Злучені Держави допускають досить мушин, але мало жінок... Радять, приміром, щоби на кожних трьох мушин пускати чотири жінчини.

Ще про Леніна. На першій своїй засіданню ухвалив Совіт народніх комісарів, що крісло Леніна в салі засідань буде все незаняте, щоби Ленін був духом присутній між ними.

Новий опал в льокомотивах. Цими днями робили в Римі пробу з новою льокомотивою, яку порушає згущене повітря. Проба удалася зовсім добре. Таким робом ошаджується 70% опалу. Винайшов ту льокомотиву інженір Зарлатті. Може аж тепер подешевіють інші залізничі.

До Аргентини, Бразилії та Уругваю відходить найблищий транспорт дня 28. лютого ц. р. найбільшого французького корабельного т-ва „Chargeurs Reunis“, Львів, Городецька ч. 83. — Звертайтеся зараз по інформації. 1—3

До Куби і Мексики відходить найблищий транспорт 12. марта ц. р. найбільшого французького корабельного т-ва „French Line“, Львів, Городецька 83. — Звертайтеся зараз по інформації!

Біржевий перегляд.

Грошева біржа.

приватні обороти.

Львів, 14. II. 1924.

Амер. дол. 9,450—9,500.000, одинки і двійки на рівні з іншими ам. дол., канад. дол. 8,580.000—8,600.000, Кч 265.000, фран.

фр. 410.000, франки швайц. 1,615.000, фунт штерл. 39,000.000—40,000.000. Фр. бельг. 380.000. — Ліри 350.000. Лей 46—46.500. Австр. кор. 130.

Золото: 20 кор. 41,000—41,500.000, 20 фр. 39,000.000, 10 рублів 53,000.000.

Срібло: кор. 750.000, 5 кор. 3,700.000, фльор. 1,800.000, рублі 3,300.000 копійки за рубель 0,000.000.

Збіжова біржа.

Львів, 14. II. 1924.

Кр. пшен. з 1923, 35,—36,500.000. Жито з 1923, р. 23,—24,000.000. Броварняний ячмінь з 1923 20,—21,000.000.— Овес з 1923, р. 21,—22,000.000. Горох пільний 00,000—01,000.000. Горох Вікторія 00,000.000 млі. Пшенична мука 40% „О“ 82,000.000, 55% „1“ 62,000.000, 70% „4“ 43,000.000. Життя мука 60% 62,000.000, 70% 53,000.000. гречана каша 00,000—10,000.000. фасоля біла 68—69,000.000. Фасоля краса 63—65,000.000. — Ціни розуміється за 100 kg. белспоживного податку. Місце, станія заладования.

Ринок.

Хліб 1 кг. 560.000, мясо волове 3,400.000 свиняче 3,300.000, теляче 3,200.000, солонина 600.000—4,100.000, сало 5,000.000, смалець 5,600.000 масло десерове 10,000.000, масло кухонне 8,000.000, сир 1,600.000 яйця 1 шт. 200.000, сметана 1 літра 1,600.000, молоко 600.000, 1 кг. меду 3,000.000, бураки 1 гк. 350.000, цибуля 450.000, чісник 1 головка 100.000, курка від 4,000—7,000.000.

ОПОВІСТКИ.

НАРОДНИЙ ТЕАТР „УКРАЇНСЬКОЇ БЕСІДИ“. — Дир. О. Стадник.

У Львові. (Вул. Шаш. евича 5.)

В четвер 21. ц. м. Виступ Софії Федичківної: „ЖИДІВКА“, опера.

В суботу 23. ц. м. Премієра: „ОСТАННІЙ МУЩИНА“, комедія на 3 дії В. Сьободи.

В неділю 24. ц. м. пополудни о 3 год. „СЕРЕД БУРІ“, вечером 7:30: „ДОБРОДІЙНА СУЗАННА“.

В Тернополі. Саля Мишанського Брацтва В понеділок 25. ц. м. „ДОБРОДІЙНА СУЗАННА“ опера.

В вівторок 26. ц. м. „ЖИДІВКА“ опера виступ п. С. Федичковської.

В середу 27. ц. м. „НІЧ ПІД ІВАНА КУПАЛА“.

Заявляю, що я, Гук Михайло абс. гімн. ур. 6 мая 1898 р., Українець не маю нічого спільного з тим „Ником Michalom“, котрий під сей час служить агентом при польській поліції у Львові.

Мице названі громадяни звольять в одній важній судовій справі подати адреси до адміністрації „Нового Часу“.

1) Петрівський Іван — виступ з боевого курія V Сокальська бригада з Сокальщини або Белщини.

2) Павлюк — булавний з боевого курія V Сокальської бригади Товмач або Товмачик.

НОВИНКИ

Календар. — Лютий 1924.

23. Понеділок (12) Мелетія. Правосл. Мелетія. — Схід 6:15. Захід 4:34.
26. Второк (13) Мартиніяна. Правосл. Мартиніяна. С — Схід 6:13. Захід 5:01.
27. Середа (14) Авксент. пр. Правосл. Авксент. пр. — Схід 6:12. Захід 5:01.
28. Четвер (15) Онисима ап. Правосл. Онисима ап. — Схід 6:11. Захід 5:02

Народні приповідки.

Хто біду має, той богато знає; хто гаразд має той мало знає.

Хто не зазнав зла, не вмів шанувати добра.

Біда не знає приказу.

Що сталося в лютім.

26. 1698. р. помер князь Константин Острожський

27. 1664. Поляки розстріляли українського полковника Богуна.

27. 1848. Проголошене французької республіки.

Пригадки для Виділів Читальень „Просвіти“ на лютий.

Дня 9 і 10 березня (марта) припадає річниця народин і смерти Тараса Шевченка. Кожда Читальня „Просвіти“ має обовязок відсвяткувати ту річницю в який небудь спосіб. Де є zorganizовані хори та аматорські гуртки там треба конечно уладити концерт або якусь відповідну виставу. Конечно повинен бути виголошений реферат (відчит) про поета. Коли не можна уладити к концерту чи вистави, то zorganizувати святочні чачальняні сходи з відчитом про Шевченка та гуртовим відспіванням принайменче „Заповту“. Очевидна річ интересність свята залежатиме від рухливости виділу. Зібрані при тій нагоді гроші належить вислати на фонд „Учітєся, брати мої“.

— 0 —

З театру. В четвер дня 21. ц. м. виступає в друге в опері „Жидівка“ співачка п. С. Федичковська, яка першим разом зеднала собі загальне признание. В суботу 23. ц. м. виставить театр у перше комедію чеського автора В. Сьободи — „Останній мущина“, яка пройшла з великим успіхом на усіх краших чеських сценах. В неділю, 24. ц. м. о 3-ій по полудни ефектовна драма Б. Грінченка „Серед бурі“. Вечером о 7:30 „Добродійна Сузанна“ опісля іде театр на три вистави до Тернополя. В Тернополі

Прислай жертву на „Рідну Школу“!

І. ЕРЛІХ і С. БІНІК

Торговельний дім господарськ. машин і знарядів

Львів, Городецька 42.

поручає центрифуги „АЛЬФА“, парники виробу Венцкого, як також праси і гітарки до олію.

„ІНІГ“

МІЖНАРОДНЕ
ТОРГОВЕЛЬНЕ І ПРОМИСЛОВЕ ТОВ.
ТОВ. з ОБМ. ПОР.

ДОСТАВЛЯЄ ЗІ СКЛАДУ У ЛЬВОВІ:

Комплетні урядження млинів, ВАЛЬЦІ „ДАВЕ-
РІО“ Ціріх, ЛУЩАРКИ „МАРС“ патент „КАС-
ПАР“, ориг. швейцарську газу марки „РАЙФ
ФРАНК“, ТУРБІНИ Франціса, мотори ДІСЛЯ,
льокомобілі і т. п.

ЛЬВІВ,

ПОДЛЕСКОГО 8/11.

ТЕЛЕФОН 413, 1236 і 1086.

Телегр. адр. „ІНІГ-ЛЬВІВ“.

3 52

СПІВАНІК „ЖЕМЧУГИ“

(208 найкращих укр. любовних пісень)

можна купити або замовити поштою за попереднім надісланням належності згідно за післяплатою в киньгарні **Наука. Тов-а ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10.** Ціна одного примірника **2,250.000 мп.** При попереднім надісланням належності належить прислати окрім належності за співаник 800.000 мп. на порто. — При післяплаті порто коштує 1,200.000 мп.

Мотори від 6 до 60 HP. — —
Млиньські каміння,
вальці, каспри, токарні, трансмісії,
паси, турбіни, праси до дахівок,
олійні, цемент, вапно, січкари та
— всякі інші машини, знаряди, матеріали —
поручає 3-30

„ПІЛЬОТ“ Львів,
вул. Баторого ч. 4.

Зі всім, що входить в обсяг АР-
ТИСТИЧНОЇ РІЗЬБИ звертатись
на адресу:

Скульптор 4-30

Андрій КОВЕРКО

ЛЬВІВ, ПОТОЦЬКОГО 71.

УПРАВИТЕЛЯ

Кооператив на селі положенім при роз-
галуженню залізничних доріг недалеко
Львова **потрібно від 15. марта ч. р.**

Рефлектується тільки на здібного ко-
оператора, не жонатого або вдівця не
вище 40 літ та з добрими порученнями.

Першенство мають бувші УСС. або
студенти українського університету.

В місцевості догідно заложити Союз
Кооператив (в повіті нема і не вигідно) та
поширити торгівлю і промисла на всі мо-
жливі галузи. Залежить це від здібности
дної одиниці, бо населення свідоме і ра-
до поможе. 1-3

Зголошення з поданням услівій і опи-
сом життя слати до Адміністрації „Нового
Часу“ під „Кооператор“ та долучити поч-
товий значок на відповідь.

CANADIAN PACIFIC

TRAINS

ЗАЛІЗНИЦІ

HOTELS

ГОТЕЛІ

STEAMERS

КОРАБЛІ

ЛЬВІВ, Городецька ч. 93.
Тернопіль, Тарновського 3.

Найбільше перевозове підприємство на світі.

С.Р.Р. ДО КАНАДИ С.Р.Р.

Великі морські кораблі! — Власні залізниці в цілій Канаді!

Пасажири, котрі вже мають аффідавити з Канади, нехай
сейчас звергаються до нас письменно або особисто.

Найблищі наші транспорти до Канади відходять з на-
шого бюро **у ЛЬВОВІ, вул. Городецька 93.** і в **ТЕР-
НОПОЛІ, вул. Тарнавського 3.** в слідуєчих днях:

4. марта вечером до корабля „Minnedosa“.

18. марта „ „ „ „Melita“

Оба ті кораблі уряджені в III. класі вигідно і з ком-
фортом.

Коли немаєте за що купити собі шифкарти самі а маєте
кравних або знакомих в Канаді, то подайте нам їх адресу,
а ми до них напишемо, щоби вони Вам прислали з Канади
шифкарту і Аффідавіт.

Кенедіян Песіфік Рейлвей

ТЕРНОПІЛЬ,
Тарновського 3.

ЛЬВІВ,
Городецька 93.

1-2